

Marianne Heemskerk

DIT KEER GEEN EERSTE MAAR LAATSTE MILJOEN. WANT UW LUXELEVEN KAN ZOMAR OP DRIJFZAND GEBASEERD ZIJN.

Tekst OLIVIER VAN KUYVEN Beeld KERRY-LYNN PRINCE

O, p 9 september 2020 overleed mijn man Philip.

Vier uur na zijn overlijden hoorde ik van onze fiscalist

dat ik snel het huis moest verkopen, want ik zat diep in

de problemen. Ben je nou helemaal van de pot geruikt,

dacht ik nog, hij is nog niet eens afgekoeld! Maar twee

weken later bleek dat ik niet eens de begrafenis kon

betalen. En dat terwijl ik in een huis van 5,2 miljoen

euro in Amsterdam-Zuid woonde.

Voordat ik mijn man leerde kennen, via zo'n bekende

contactadvertentie in NRC, had ik een goede baan en

mijn eigen middelen. Hij leefde op veel grotere voet. Ik

snapte niet zo goed wat zijn bedrijf deed, maar hij vloog

overal businessclass naartoe en woonde in een duur

penthouse aan de gracht. Eerst dacht ik dat hij wel in

de drugs moest zitten, maar hij bleek venturecapitalist

te zijn. Dat ging jaren goed. We woonden in een waan-

zinnig huis in Bloemendaal met een parkachtige tuin,

'Hij had ons
huis als
onderpand
ingebracht;
het bleek voor
80 procent
belend'

zwembad, sauna, hamam en zelfs een boomgaard. We hadden peperdure vakanties met onze drie kinderen, die ook verder niets tekortkwamen. Dat ik zou werken vond hij niet zoveel toevoegen. Ik kreeg ruim zakgeld en als dat op was, stortte hij bij. Verder werd ik overal buitengehouden. In 2015 verhuisden we naar Amsterdam en toen bleek voor het eerst dat het niet allemaal rozengeur en maneschijn was. We hadden het huis al gekocht, maar door het staartje van de bankencrisis kregen we de hypotheek niet rond. Zonder salaris geen hypotheek. Toen hebben we alle aandelen te gelde gemaakt om het toch rond te krijgen, en dat terwijl we niet lang daarvoor nog een huis in Zwitserland hadden gekocht. In dezelfde periode had Philip een enorme investering gedaan in een biotechbedrijf. Dat ging failliet, maar hij geloofde zo sterk in een waanzinnige exit dat hij een commerciële lening van 4 miljoen euro aanging om een doorstart te maken. En ik alles maar blindelings tekenden wat hij voor me neerlegde. Na zijn dood bleek dat er geen exit zou komen en ik dus de lening niet kon afbetalen, maar wel een rente van 7 procent moest ophoesten. De grootste verrassing? Hij had ons huis als onderpand ingebracht; het bleek voor 80 procent belend. Geen wonder dat hij zo veel stress had voor zijn dood. Z'n hartcapaciteit was nog maar 26 procent. Toen mocht ik alles alleen oplossen. Er kwam niets meer binnen, terwijl het geld er met bakken uitvloog. Zo moest ik per kwartaal 52.000 euro rente ophoesten. Er bleek dus inderdaad haast te zijn bij de verkoop van het huis. Ondanks een tegenstribbelende makelaar lukte het na een halfjaar om het net boven de vraagprijs te verkopen. Ik was intussen verkast naar een te dure huurflat vlak bij het Olympisch Stadion. Ook dat was niet makkelijk, want ik had weliswaar geen inkomen, maar nog "te veel" om in aanmerking te komen voor sociale huur. Ik weet dat ik met mijn studies bestuurs- en bedrijfskunde niet achterlijk ben, maar ik ben erg naïef geweest. Ik was het afhankelijkke huisvrouwje geworden. Nu zit ik in het bestuur van het biotechbedrijf, maar dat wil mij niet uitkopen en ook de lening niet terugbetalen. Ik heb nooit een plan B van mijn man kunnen ontdekken, dus ik snap nog steeds niet wat hij toen dacht. Met mijn nieuwe boek *Dat regelt mijn man altijd* hoop ik vrouwen te waarschuwen nooit dezelfde fout te maken. Hoog-

nodig, want acht op de tien vrouwen in Nederland zijn financieel afhankelijk van hun man.

Marianne Heemskerk (61)
IS SPREKER, THEATERMAKER, PODCASTMAKER EN TROUWAMBIENTENAR
HET PLATFORM SPRAAKMAKEND MARIANNE OP WIL MET HAAR BOEK EN THEATER-
SHOW VROUWEN WAARSCHUWEN VOOR EEN AL TE AFHANKELIJKE RELATIE

